

● Zeynep Sümer

Kıyameti Gördüm

Gece sabaha karşı derinden bir ses geldi
Gözlerimi açınca kıyameti gördüm ben
İnsanların feryadı sanki beynimi deldi
Ezildi hep bedenler dizlerime vurdum ben

On bir şehir yıkılıp karanlığa büründü
Sanırsın mahşer yeri cümle âlem süründü
Sarılmaz ki sarasın yaralar çok derindi
Akan kızıl kanları çamur ile kardım ben

Nasıl anlatsam bilmem anlatamam o anı
Kimse yok mu sesleri salladı tüm cihanı
Kulların sınıandığı en zorlu imtihanı
Ya Rabbi medet deyip Hak Divana durdum ben

Nasıl bir sınavdır bu hayattan yıldırıyor
Yavrusunu kaybetmiş analar çıldırıyor
İnsanlar feryat figan taş, duvar kaldırıyor
Dehşet saçan geceyi dualara sardım ben

Hele bana de hele evin mi, ocağın mı?
Yüreğın mi ezildi kolun mu, bacağıın mı?
Nefesini zorlayan boş kalan kucağın mı?
Bağrına bastıkların nedir diye sordum ben

Tan vaktinde ağıtlar asumana yayıldı
Ne fidanlar yıkıldı ne sabiler sayıldı
Feryatlarla çığlıklar Maveradan duyuldu
Ruz-i Mahşer sandım da kıyaamlara durdum ben